

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221200304
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6221200304.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, vo veci starostlivosti o maloletého: L. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpeného opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny X. M., dieťa rodičov: otca: P. L., nar. XX. XX. XXXX, O. XXXX/XX, X. M., zastúpený JUDr. Vanesou Džavoronkovou, advokátkou, Nemocničná 16, Veľký Krtíš a matky: K. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. XX, U. M., zastúpená JUDr. Denisou Veselou, advokátkou, Mierová 1, Veľký Krtíš, o návrhu otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 14. 07. 2021, č. k. 14P/13/2021-52, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že:

„Súd m e n í rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 13P/38/2020-156 zo dňa 18. 09. 2020 vo výroku II. o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému nasledovne:

I. Maloletý L. L., nar. XX. XX. XXXX sa počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku z v e r u j e do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov v týždenných intervaloch a to tak, že každý nepárny týždeň v nedeľu o 17.00 hod. ho prevezme otec P. L., nar. XX. XX. XXXX v mieste bydliska matky K. L., nar. XX. XX. XXXX a nasledujúci týždeň bude výkonom osobnej starostlivosti otec zabezpečovať všetky potreby maloletého a následne každý párny týždeň v nedeľu o 17.00 hod. maloletého v mieste svojho bydliska otec odovzdá do starostlivosti matky, ktorá bude výkonom osobnej starostlivosti zabezpečovať potreby maloletého nasledujúci týždeň.

II. Počas trvania striedavej osobnej starostlivosti sa výživné zo strany ani jedného z rodičov n e u r č u j e .

III. Obaja rodičia sú o p r á v n e n í maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

IV. Rodičia sú p o v i n n í navzájom sa informovať o zmene zdravotného stavu maloletého a o jeho budúcom pobyte v zahraničí bez zbytočného odkladu po tom, ako sa o týchto skutočnostiach dozvedia.

V. Súd u k l a d á rodičom maloletého P. L., nar. XX. XX. XXXX a K. L., nar. XX. XX. XXXX výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu vo forme rodičovskej terapie za účelom zlepšenia rodičovských kompetencií a komunikácie pri starostlivosti o maloletého L. L., nar. XX. XX. XXXX, a to na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny X. M. v rozsahu a termínoch určených Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny X. M..

VI. Súd z r u š u j e neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 14P/13/2021-37 zo dňa 12. 05. 2021 ku dňu právoplatnosti tohto rozsudku.
VII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nový postoj maloletého predstavuje zmenu pomerov, pričom maloletý, pokiaľ ide o názor v predmetnej veci, dvakrát pred opatrovníkom a rovnako tak pred súdom jednoznačne uviedol, že chce byť v starostlivosti obidvoch rodičov v rovnakom rozsahu v týždenných intervaloch. Práve reálna skúsenosť so striedavou starostlivosťou na základe nariadeného neodkladného opatrenia je najlepším dôkazom, že táto forma starostlivosti maloletému vyhovuje. Pokiaľ matka uviedla, že zbadala na maloletom zmeny v správaní, súd konštatoval, že nejde o tak závažné nedostatky, ktoré by bránili nariadeniu striedavej osobnej starostlivosti. Tieto zmeny môžu prirodzene súvisieť aj s vekom maloletého, ktorý tento školský rok absolvoval 1. ročník základnej školy. Hlavným dôvodom nesúhlasu matky so striedavou starostlivosťou je nedostatočná komunikácia medzi rodičmi. V tejto súvislosti poukázal okresný súd na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I ÚS 2661/10 zo dňa 02. 11. 2010. Obidvaja rodičia na vzájomnej komunikácii potrebujú pracovať, preto súd uložil obidvom rodičom výchovné opatrenie na zlepšenie ich komunikácie a zároveň nariadil vzájomnú informačnú povinnosť. Alternatíva navrhovaná matkou, aby súd namiesto zverenia maloletého do striedavej osobnej starostlivosti zmenil posledné rozhodnutie tak, že upraví širší styk otca s maloletým. Podľa názoru súdu neodstráni problémy v komunikácii medzi rodičmi, pretože aj v tomto prípade by došlo k odovzdávaniu maloletého v priemere jedenkrát za týždeň a maloletý by sa nachádzal u otca aj počas niekoľkých dní pracovného školského týždňa. Súd preto návrhu otca na zverenie maloletého do striedavej starostlivosti v týždenných intervaloch vyhovel a zmenil predchádzajúce rozhodnutie v časti úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému. Výživné rodičom neurčil s poukazom na ust. § 62 ods. 6 Zákona o rodine a otázku zastupovania a spravovania majetku maloletého rozhodol tak, že toto právo majú obidvaja rodičia s tým, že takáto úprava je vzhľadom na nariadenú osobnú starostlivosť najefektívnejšia. Zároveň v zmysle § 24 ods. 5 Zákona o rodine uložil obidvom rodičom informačnú povinnosť o zmene zdravotného stavu maloletého a o jeho budúcom pobyte v zahraničí, a to za účelom odstránenia akýchkoľvek budúcich možných konfliktov medzi rodičmi. Zároveň nariadil aj výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine. Súd mal za to, že nariadená striedavá starostlivosť za súčasného uloženia informačnej povinnosti a výchovného opatrenia obidvom rodičom môže fungovať a zabezpečiť tak najlepší záujem maloletého a splní jeho túžbu tráviť rovnaký čas s obidvoma rodičmi. Súd zároveň výrokom zrušil aj neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu s poukazom na ust. § 363 CMP. Rozhodnutie oprel aj o ustanovenia §§ 24 ods. 2, 26 Zákona o rodine, článku 5 písm. g/ Zákona o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti rozsudku sa odvolala matka. Rozsudok okresného súdu žiadala zmeniť tak, že súd návrh otca zamietne, alternatívne rozsudok zruší a vec vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie okresnému súdu. Namietala, že od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva a schválenia rodičovskej dohody do podania návrhu otca uplynula doba 4 mesiace a 13 dní. Za uvedenú dobu sa žiadnym spôsobom nezmenili pomery rodičov tak, že by malo dôjsť k zmene pôvodného rozsudku v časti o schválení rodičovskej dohody. Taktiež sa nezmenil ani postoj maloletého, ako to uvádza nesprávne súd vo svojom rozsudku. Jediná reálna zmena, ktorú otec deklaroval a ktorá bola podľa názoru matky skutočným dôvodom na podanie návrhu je to, že otec má umelo znížený príjem a určením striedavej osobnej starostlivosti sa snaží vyhnúť svojim povinnostiam v súvislosti s platením výživného. Matka nepopiera, že otec má s maloletým vytvorený dobrý vzťah, kde maloletý sa na otca vždy teší. Matka tvrdí, že otec sa nedokáže o dieťa postarať. Uviedla, že vzťahy medzi ňou a otcom maloletého dieťaťa sa koncentrujú len v rovine starostlivosti o dieťa, kde v iných záležitostiach spolu nekomunikujú, aj komunikácia ohľadne styku s maloletým je náročná, kde otec pred maloletým vulgárne nadáva na osobu matky, ako aj jej partnera. Po vyhlásení rozsudku otec matku pri preberaní dieťaťa napadol. Takéto amorálne správanie jednoznačne bude nepriaznivo pôsobiť na dieťa, ktoré sa pod vplyvom otca neovláda, nemá žiadny režim, hranice, pravidlá a po príchode domov matke trvá značnú dobu, kým sa dieťa upokojí, nadobudne opätovne rešpekt k svojim povinnostiam a pod. Súd svoje rozhodnutie postavil v značnom rozsahu na výsluchu maloletého, ktorý však nevie posúdiť formálne náležitosti takejto formy starostlivosti. Rozhodnutie v súlade s vysloveným názorom maloletého nie je v záujme maloletého a škodí mu. Názor maloletého a záujem maloletého sú v značnej konfrontácii. Maloletý sa takto nikdy nesprával a negatívne zmeny v jeho správaní nastali až po vydaní neodkladného opatrenia po realizácii striedavej osobnej starostlivosti, čo nemôže súd bagatelizovať. Matka sa snažila, aby

striedavá osobná starostlivosť fungovala, avšak pokiaľ otec fyzicky napáda matku a priamo, či nepriamo sa snaží manipulovať dieťa drahými darmi, očierňovaním matky, čo vyústilo až do situácie, kedy sa matka maloletý na ulici ani nepozdravil, nepokladá za vhodné takéto nastavenie do budúcnosti. Po napadnutí matka bola nútená podať aj trestné oznámenie na otca, kde svedkom týchto atakov bol aj maloletý, otec matku opľul. Takýto psychický teror zo strany otca voči maloletému sa stupňuje a správanie maloletého je nekontrolovateľné, je smutný, stále plače. V tomto smere by bolo vhodné vyšetrovanie duševného stavu otca, nakoľko takéto správanie je neakceptovateľné, kde v konečnom dôsledku trpí len maloletý. Pokiaľ súd uvádza zahraničnú judikatúru, matka má za to, že súd nezohľadnil všetky aspekty prípadu a rozhodol nanajvýš formalisticky a v neprospech dieťaťa.

4. Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že odvolanie je nedôvodné. Matka neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozsudku, nakoľko sa pridrižava len svojich tvrdení z pojednávania zo dňa 14.07.2021. Poukázal na to, že samotný maloletý sa domáhal toho, aby mohol žiť aj s otcom, na základe čoho podal otec návrh na zverenie maloletého do striedavej starostlivosti. Tvrdenie matky, že dieťa je smutné a plače je síce pravdivé, len matka opomenula spomenúť, že dieťa plače a je smutné len preto, lebo má ísť od otca späť k matke, s ktorou sa zdržiava raz vo X. M. a raz v U. M. a nemá počas týždňa vytvorené jemu vyhovujúce stabilné podmienky. Pomery sa radikálne zmenili od posledného rozhodnutia, čo vyjadriť aj maloleté dieťa pri výsluchu na pojednávaní. O maloletého sa vie adekvátne postarať, o čom svedčí aj to, že sa o neho stará každý druhý týždeň už cca 4 mesiace a zo strany matky neboli prednesené žiadne výhrady na jeho starostlivosť o maloletého. Trestné stíhanie bolo zastavené a z matkinej strany bolo podané len účelovo. Na záver poukázal na to, že je potrebné brať do úvahy aj názor opatrovníka, ktorý navrhol, aby maloletý bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov.

5. Matka v odvolacej replike zotrvala na svojom odvolaní ako aj jeho dôvodoch. Uviedla, že nemá vedomosť o tom, že by akékoľvek trestné stíhanie voči otcovi bolo zastavené alebo odmietnuté. Postoj otca v súvislosti s arogantným správaním maloletého nepovažuje za správny. Ako maloletý navštevuje druhý ročník základnej školy, začal sa správať veľmi arogantne a povrchno k svojmu okoliu a k svojim školským povinnostiam s vyjadrením, že vraj otcovi to nevaďí. S otcom sa nevedia zhodnúť v podstate na ničom, jeho správanie a výchovné metódy nezodpovedajú zásadám zodpovedného rodiča a ani určené výchovné opatrenia, resp. zásah štátu nepomohol k tomu, aby sa v tomto smere z jeho strany niečo zmenilo. Nesúhlasí s tým, že názor maloletého je v súlade s čl. 5 písm. g) Zákona o rodine, práve naopak.

6. Otec v odvolacej duplike zotrval na svojich argumentoch uvedených vo vyjadrení k odvolaniu matky. Uviedol, že z jeho strany nie je možné doručiť súdu písomnosti týkajúce sa zastavenia trestného stíhania. Tvrdenia matky, že ju napadol a toto zanechalo na ich maloletom dieťati následky sú odvážne a hlavne nepravdivé. Matka maloletého necháva samého písať úlohy a plniť si pracovné povinnosti, a to s tým, že je už veľký a má to všetko zvládnuť sám. Otec je však toho názoru, že maloletý napreduje, o čom svedčia jeho školské výsledky. Otec nemá vedomosť ani o tom, že ich syn by sa správal arogantne a povrchno k svojmu okoliu. Matka s návrhom nesúhlasí zjavne kvôli finančným výhodám, ktoré mala, a preto neustále útočí a opisuje osobu otca ako nezodpovednú.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa ust. § 65, 66 CMP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario CSP rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolanie matky odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

10. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie, vyvodil z neho správne skutkové závery, na ktoré aplikoval správne príslušné právne normy. Matka v odvolaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by neuvádzala počas konania, iba zopakovala niektoré argumenty. Rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, vychádza z riadne zisteného skutkového stavu, preto sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje aj s jeho odôvodnením a

v podrobnostiach naň odkazuje. Rozhodnutie okresného súdu, ktorým zveril maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, je v plnom rozsahu správne. Súd vychádzal z vykonaného dokazovania, predovšetkým z výsledkov šetrenia kolízneho opatrovníka a opakovaného výsluchu maloletého, ako aj listinných dôkazov, z ktorých okresný súd získal reálne poznatky, ktoré determinovali skutkové zistenia a mali podstatný vplyv na rozhodnutie. V konaní nebolo preukázané, že by sa otec o maloletého nevedel dostatočne postarať, že by starostlivosť zanedbával. Okresný súd veľmi citlivo pristúpil k hodnoteniu dôkazov, ktoré vyhodnotil jednotlivito a vo vzájomnej súvislosti, svoje úvahy aj dôsledne podrobne odôvodnil a odvolací súd sa s jeho závermi v plnom rozsahu stotožňuje.

11. Námietka matky, že okresný súd svoje rozhodnutie postavil v značnom rozsahu na výsluchu maloletého, ktorý však nevie posúdiť formálne náležitosti takejto formy starostlivosti nie je dôvodná. Odvolací súd zdôrazňuje, že okresný súd hodnotí každý dôkaz samostatne, preto aj výsluch maloletého je len jedným z vykonaných dôkazov a súd musí prihliadnuť pri rozhodovaní na všetko, čo počas konania vyšlo najavo, teda aj na ďalšie zistenia, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov. V konaní súd prihliadol aj na doporučenie kolízneho opatrovníka, a vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že dieťa má veľmi dobrý vzťah k obidvom rodičom. Na tomto základe je potrebné rozvíjať vzťahy. Odvolací súd poukazuje na Dohovor o právach dieťaťa (oznámený pod č. 104/1991 Zb.) keď podľa čl. 3 musí pri akejkoľvek činnosti súdu, ktorá sa týka maloletých detí, prvoradým kritériom byť záujem dieťaťa. Podľa čl. 12 bod 1 štát musí dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo tieto názory slobodne vyjadrovať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom dieťaťa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a úrovni. Okresný súd takto postupoval, keď prihliadol na názor dieťaťa, ktorý je logický a vychádza zo svojho vzťahu k rodičom, ktorý názor aj rozumne prezentovalo tak pred kolíznym opatrovníkom ako aj súdom. Vzhľadom na vek dieťaťa už možno prihliadať na jeho názor. Dieťa, ako bolo preukázané, svoje názory bolo schopné dať najavo, jednoznačne sa vyjadriť. Tvrdenie matky, že rozhodnutie okresného súdu v súlade s vysloveným názorom maloletého nie je v jeho záujme a škodí mu, v konaní nebolo preukázané. V zmysle čl. 12 bod 2 Dohovoru sa dieťaťu poskytuje najmä možnosť, aby sa vypočulo v každom súdnom alebo správnom konaní, ktoré sa ho dotýka, a to buď priamo alebo prostredníctvom zástupcu alebo príslušného orgánu, pričom spôsob vypočutia musí byť v súlade s procedurálnymi pravidlami vnútroštátneho zákonodarstva. Toto právo bolo v predmetnom konaní náležite aplikované..

12. Pokiaľ matka namietala, že s otcom je komunikácia ohľadne styku s maloletým náročná a otec jej pred maloletým vulgárne nadáva a fyzicky ju napáda, tu odvolací súd poukazuje na to, že s uvedenou námietkou sa okresný súd riadne vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia, a to v bodoch 18. až 22. a odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s uvedeným odôvodnením a v podrobnostiach naň odkazuje. Práve vzhľadom na nedostatočnú komunikáciu okresný súd správne nariadil výchovné opatrenie. Vzťahy medzi rodičmi musia dosiahnuť takú úroveň, čo by si rodičia mali plne uvedomiť, aby dieťa z ich stretnutia nebolo vystresované, predávanie dieťaťa musí byť prirodzené, rodičia by mali komunikovať prirodzene bez hnevu, či iných útokov navzájom. Len tak dieťa nebude vystresované, pretože ak tomu tak nebude, dieťa bude tento akt vnímať ako niečo zlé a bude sa mu chcieť vyhnúť, z čoho pravdepodobne vyplývajú aj matkou namietané negatívne zmeny v správaní maloletého. Rodičia opomínajú čl. 18 bod 1 Dohovoru, podľa ktorého obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Rodičia alebo v zodpovedajúcich prípadoch zákonný zástupcovia, majú prvotnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa. V záujme dieťaťa rozhodne nie je jeho stresovanie, ale vytvorenie takých podmienok, aby dieťa nemuselo vyrastať v stresujúcom prostredí, byť svedkom neustálych nezhôd medzi rodičmi, čo si zrejme obidvaja rodičia neuvedomujú

13. Vo vzťahu k ostatným výrokom, okrem výroku I., matka nevzniesla žiadne argumenty, odvolací súd preskúmal správnosť aj týchto výrokov a dospel k rovnakému záveru, že rozhodnutie je správne v celom rozsahu.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 369 ods. 1 CSP a § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Návrh na náhradu trov odvolacieho konania účastníci nepodali.

15. O veci senát krajského súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnenne premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).